

jeg ser, at en Borgmester gaar i Spidsen for Valgerne og synger Valgviser for, saa siger jeg: Det er ingen Stilling for en Statsembedsmand; men jeg siger ogsaa: Kan Regjeringen taale det og bruge sine Embedsmænd dertil, saa kunne vi Andre sagtens taale det. Det er imidlertid alligevel nok værd at omtale, og jeg vilde ønske, at Regjeringen havde belønnet Borgmesteren med en anden Stilling udenfor Rorsør, ligesom den jo fornylig forflyttede en af Rorsørs meget ihærdige Agitatorer. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) holder nu sin Haand over Borgmesteren og hans Tærb, men jeg er dog overbevist om, at man ikke skulde have faaet det ærede Medlem at se i denne Stilling. Han skulde nok have frabedt sig denne Ære; dertil kjende vi vor ærede Kollegas politiske Takt alt for godt. Jeg er ogsaa vis paa, at det ærede Medlem ikke billiger det, og jeg er overbevist om, at ligedan gaar det Embedsmændene omkring i Landet. Jeg tror, at Embedsmændene siger: Dette er os et Exempel til Advarsel; vi ville vide, hvad vi ere her, vi have vor Borgerret til at stemme efter vor Overbevisning, men vor Stilling forbyder os en saadan i Spidsen gaaende agitatorisk Virksomhed, — hvadenten den saa er til Benstre eller til Svire — som her er udøvet (Afskyldelse af Steenstrup). Ja, dette vil gjøre sin Indflydelse gjaeldende, og om det end ikke endnu er naaet til Værp, saa kommer det der nok! Der heiste de jo Blaget paa halv Stang, da Valget var forbi, men ogsaa denne Slags Ting kunne vi faae frem. Se, mine Herrer, dette var den ene Side af Sagen. Dette var den ene Grund, hvorfor jeg har stillet mig saaledes. Det er min Opfattelse, at den almindelige Valgret skal have Frihed til at røre sig; selv om han udfælder noget, den Knægt, er det dog bedre, end om han er silfærdig. Vi kunne ellers let komme til at binde vore egne Kræfter, uden at mægte at binde de Andres, og da bliver det først rigtig galt. Jeg vil ialtfald for mig og mine Nærmeste forbeholde os Ret til at røre os, hvad der saa end vedtages her iaften. Jeg kommer nu til den anden Grund, og det er den: der er foresaldet — Nogle siger flere, og Andre siger færre — Exempler paa Valgtryk, som misbilliges. Der siges jo, at der er flere Exempler end de, der skriftlig ere frenkommne. Vi ville jo erindre, at min ærede Kollega fra Holbæk Amts 3die Valgkreds (Sarfen), som talte før mig, sagde, at der var saa mange Ting, men nævnte ikke et eneste Exempel, og min ærede Kollega for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) berattede ogsaa om flere Ting, deriblandt om et støiende Møde for 3 Aar siden, om hvad en Kuldrager, hvis Navn ikke maa nævnes, havde sagt, og om hvad en Sviremand, hvis Navn heller ikke maa nævnes, har sagt. Jeg sætter megen Pris paa det ærede Medlems Følelse for denne Sag, og jeg tvivler

ikke om, at han taler ud af inderlig Overbevisning, naar han taler derom. Men jeg tror, han har en fra mig forskjellig Opfattelse af, hvad der virkelig er lovlig Agitation, og hvad den almindelige Valgret, taget i det Store og Almindelige, er bedst tjent med. Heller ikke det ærede Medlem har nævnt et eneste positivt Exempel udenfor det, der allerede foreligger efter Forhøret. Jeg vil sige til det ærede Medlem, ligesom jeg har sagt tidligere, at jeg vilde have sat megen Pris paa, om det ærede Medlem, da han modtog Brevet, havde forlangt, istedetfor at give skriftlig Svær, at møde til Forhørsprotokollen og der afgive sit varme Vidnesbyrd efter sin Overbevisning til den, saa kunde han have suppleret det her. Det, det ærede Medlem fremsatte om forskjellige Tilfælde i Løbet af 3—4 Aar, er for mig ikke skiftet til at vee Indflydelse paa min Afstemning idag; men det maa indrømmes, at det er rigtigt, at det kommer frem, om det end ikke kan være Alle til Behag. Forleden, da vi havde Valget i Skjelskør for, var der et Medlem her, der sagde Noget, som kom til at vække en vis Irritation, men det vedkommer aabenbart ikke Sagen her; det kunne vi ikke indlade os paa i dette Tilfælde. Jeg vil sige, at her ere vi i det lykkelige Tilfælde, at, selv om der er Somme, der sige, at der er flere, og Andre, der sige, at der er færre Exempler paa Valgtryk, saa er der dog ikke et eneste Medlem, som ikke har erklæret sig enigt i at misbillige det onde Princip. Selv det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) sagde udtrykkelig, at han misbilligede dette Princip, og ikke kunde bruge, at man truede med Arbejdstab og Dødsstraf. Jeg beber om, at man lægger Vægt herpaa. Jeg holder det ikke for ringe, at vi kunne enes derom. Man siger i Blade, det betyder ingen Ting. Ja, Bladene have saa tidt sagt, at vore Beslutninger betyde Intet, og de betyde dog Noget. Den Bevisførelse duer ikke, at, naar Bladene have sagt, det betyder Intet, saa betyder det Intet. Der er ikke et eneste Medlem, uden at han har sagt, at han misbilliger det onde Princip, der ligger i, at Nogen øver Overbevisningstvung paa sine Undergivne, og derved er virkelig Meget vundet. Samler Folkethinget sig om denne Anskuelse, selv om En og Anden stemmer med det ærede Medlem fra Storeheddinge efter hans Motivering — hans Motivering er dog en Misbilligelse — saa siger jeg: Det er i Frihedens og Fredens Navn — som min ærede Ven for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) sagde — at vi gaa den foreslaaede Vej, og det har større politisk Vægt ligeoverfor en Dampning af det onde Princip, som saaledes har viist sig i flere eller færre Tilfælde, end en ensidig Forkastelse af dette Valg, og det er deri, jeg stiller mig fra de ærede Herrer, ikke i Forbømmelsen af det onde Princip, thi det er vi alle enige om at for-